

Forskningsministeren kan således, forudsat at der er tale om flaskehalsressourcer, fastsætte nærmere regler om, at udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, der har en stærk markedsposition, skal give adgang til samtrafik for de af loven omhandlede samtrafikprodukter til omkostningsrelaterede priser beregnet efter en række nærmere angivne prisfastsættelsesmetoder. De forskellige prisfastsættelsesmetoder, der fremgår af loven, er: Modificerede historiske omkostningers metode, to alternative bedste praksis metoder (baseret på sammenligninger med henholdsvis ét eller tre lande), slutbrugerprisen korrigeret for sparede omkostninger og langsigtede gennemsnitlige differensomkostningers metode (LRAIC-metoden).

Koblingen mellem det enkelte samtrafikprodukt og den prisfastsættelsesmetode, som skal finde anvendelse på samtrafikproduktet, sker i form af en bekendtgørelse udstedt af forskningsministeren. Derved sikres mulighed for opfyldelse af de politiske målsætninger om en fleksibel lovgivning, der kan afvikles i takt med at markedsudviklingen fører til, at der på flere og flere delmarkeder opstår en effektivt fungerende konkurrence.

Foreløbige afgørelser, nye påbudsbestemmelser m.v.

Erfaringerne med de gældende regler for bl.a. mægling i forbindelse med indgåelse af aftaler om samtrafik m.v. viser et markant behov for at få indført regler, der kan modvirke tendenser til forhaling og forsinkelser, som er til stor skade for den samlede konkurrencesituation.

En del af de pågældende problemer handler om forsinkelser og tidsforbrug forbundet med fremskaffelsen af selve den dokumentation, der skal danne grundlag for en endelig afgørelse.

Telestyrelsen får som modtræk hertil som noget nyt mulighed for at træffe foreløbige afgørelser på nærmere afgrænsede områder. De foreløbige afgørelser kan alene anvendes i situationer, hvor en samtrafikforpligtet part trods anmodning herom ikke er fremkommet med den påkrævede dokumentation eller har fremlagt en ufuldstændig dokumentation. Anvendelsen af foreløbige afgørelser kendes fra EU-konkurrence retten.

De foreløbige afgørelser i nærværende lovforslag består i en foreløbig fastsættelse af samtrafikvilkår og -priser, som kan sikre, at en aftale om samtrafik i praksis kommer i gang. De kan anvendes i forbindelse med afslutningen af et mæglingsforløb, såfremt der selv efter gennemførelsen heraf ikke er fremkommet den fornødne dokumentation, eller i forbindelse med Telestyrelsens godkendelse af standardtilbud.

En foreløbig afgørelse skal efterleves umiddelbart, på samme måde som en endelig afgørelse, men skal senest 1 måned efter, at tilstrækkelig dokumentation er fremlagt, erstattes af en endelig afgørelse truffet af Telestyrelsen. Foreløbige afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, hvorimod den endelige afgørelse er underlagt klageadgang til Teleklagenævnet.

Anvendelsen af det pågældende instrument skal medvirke til at sikre, at en udbyder med en stærk markedsposition ikke opnår uberettigede konkurrencemæssige fordele ved eksempelvis at undlade at overholde samtrafikreguleringens dokumentationskrav eller ved at undlade at fremlægge de oplysninger og/eller dokumentation, som Telestyrelsen eller en samtrafikberettiget part anmoder om.

De foreløbige afgørelser skal således medvirke til at imødegå tidsmæssige forsinkelser i udmøntning og anvendelse af samtrafikreguleringen. Derved fremmes bl.a. en hurtig og smidig aftaleindgåelse, og tendenser til forhaling modvirkes.

Ligeledes med det formål at undgå forhaling i forbindelse med sager om rimelige anmodninger om samtrafik, indgår der i lovforslaget en række beføjelser for Telestyrelsen til, inden for en forholdsvis kort tidsfrist, at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en rimelig anmodning om samtrafik, og at påbyde igangsætning af denne, såfremt en part eksempelvis ønsker at benytte en offentliggjort standardaftale, eller en aftale der svarer til, hvad den samtrafikforpligtede part allerede har indgået aftale om med en anden udbyder af telenet eller teletjenester (mens anmodninger, der omhandler et »ikke-standardiseret« samtrafikprodukt, må undergives mægling). Telestyrelsens afgørelser, eventuelt i form af påbud, har ikke karakter af foreløbige afgørelser men udgør en selvstændig, endelig afgørelse, der kan påklages.

Sigtet er at indføre en form for »fast track«, der er mindre tidskrævende end et fuldt mæglingsforløb, og som giver Telestyrelsen mulighed for, i sager der omhandler samtrafikprodukter, der helt eller delvist er omfattet af et standardtilbud eller en gældende aftale om samtrafik, at påbyde anvendelse heraf eller alternativt at påbyde umiddelbar igangsættelse af forhandling.

Desuden styrkes kravet om, at det er den enkelte udbyder af offentlige telenet eller teletjenester med en stærk markedsposition, der til enhver tid skal kunne fremlægge dokumentation for, at de priser for de enkelte samtrafikprodukter, som er indeholdt i deres standardtilbud på samtrafik, følger samtrafikreguleringens prisfastsættelsesmetoder og er objektive og